

Jak si poradí s Ruskem?

Miloš Balabán

Snad ještě žádný americký prezident po druhé světové válce neměl tak dramatický rozjezd jako Donald Trump. Nejprve spor o „alternativní fakta“ týkající se počtu účastníků prezidentské inaugurace, pak konflikt s veřejností a soudy ohledně zákazu vstupu občanů sedmi muslimských zemí a nakonec pravá „bomba“ v podobě odstoupení z funkce jeho poradce pro národní bezpečnost generála Flynnna.

Oficiálním důvodem jeho odchodu z Bílého domu, kde vydržel necelý měsíc, je neúplné informování viceprezidenta Pence o komunikaci s ruským velvyslancem Kisljakem. Ukázalo se, že spolu hovořili o otázce sankcí proti Rusku, ačkoliv to Flynn popíral. Pro Trumpa je to nepochybně komplikace, protože poradce pro národní bezpečnost je jednou z klíčových figur administrativy podílející se na formulování cílů a realizaci zahraniční a bezpečnostní politiky.

A pokud Trump chtěl dosáhnout nějaké změny v politice vůči Rusku, bude to mít složitější: bude mu ze strany mnoha politiků ve Washingtonu i médií předhazováno, že jmenováním Flynnna ohrozil národní bezpečnost USA. A kdoví co ještě ukáže vyšetřování kauzy, do které se jistě s chutí zapojí zpravodajské služby, které mohou mít na Trumpa pífkou za jeho dřívější vyjadřování na jejich adresu. Přesto zůstává klíčovou otázkou, zda odstoupení Flynnna znamená nějaký zásadní obrat v politice Trumpa vůči Rusku.

Odpověď ještě neznáme. Mimo jiné proto, že ještě nezačal plnohodnotně pracovat nový americký ministr zahraničí Rex Tillerson a jeho tým. I když laureát Řádu přátelství od Vladimira Putina a exšéf ropné firmy Exxon s byznysovými zájmy v Rusku si po Flynnnovi určitě bude dávat velký pozor na to, aby byl hodnocen jako proponent ruských zájmů.

Politiku vůči Rusku bude ale v konečné instanci určovat Trump. Zatím to vypadá tak, že stále věří v možnost globálního boje s mezinárodním terorismem, resp. s islámem, a že Rusko považuje za potenciálního spojence v tomto boji. S tím je spojeno i jednání s Ruskem ohledně budoucnosti Blízkého východu. Potenciální agenda jednání může být ovšem samozřejmě širší, a to i v souvislosti s dalšími neuralgickými politickými body, jako jsou vztahy s Čínou nebo s Íránem.

A lze položit i další zajímavou otázku: může Trump alespoň zčásti naplnit svoji představu o tom, že Ameriku udělá znovu velikou v situaci, kdyby se ještě zhoršily dosavadní americko-ruské vztahy, třeba i v podobě vojenské konfrontace? Zajímavé je, že v poslední době řada expertů a studií takový scénář nevyklučuje. Možná se v americko-ruských vztazích ještě máme na co těšit. Mohou se tam promítnout emoce i nepředvídatelnost, což jsou rysy politiky nového amerického prezidenta. Uvidíme, zda nástupce generála Flynnna to nějak ovlivní.